

Че си викна пѣсень запѣ, —
 Всичко поле тамъ заече,
 Гръмнаха ми деветъ гори,
 Разнесе се въ деветъ кази:

„Я ставайте, хей орачи,
 „Тичайте вий при ковачи,
 „Желѣза си наострете,
 „Плугове си натъкмете!

„Пустнете ги по вси поля,
 „С' пѣсни орете на всѣкждѣ,
 „Сѣйте бѣли тамъ пшеници,
 „Жълти проса и ячмици!

„Кога ми се запролѣти,
 „Милъ Богъ поля ще одъжди,
 „Ще ми биикнатъ по вси поля
 „Класозити буйни нивя.

„Злата жѣтва кат' си дойде
 „Да запѣятъ млади моми
 „Въ буйни ниви по долини,
 „По рѣтове и могили!

„Нека идатъ и лозари
 „Въ буйни лозя неkopани,
 „Да вкопаятъ и наредятъ,
 „Прѣлези имъ да заградятъ.

„Кога ми се заесени,
 „Та си паднатъ въ лжки слани,
 „Да закипятъ въ обли бѣчви
 „Руйни вина медовити